

РЕШЕНИЕ

Номер 198

20.08.2020 г.

Град гр. Добрич

В ИМЕТО НА НАРОДА

Окръжен съд – Добрич

На 20.08.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Диана Г. Дякова
Членове:	Галина Д. Жечева Георги К. Пашалиев

като разгледа докладваното от Диана Г. Дякова Въззивно гражданско дело № 20203200500586 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по реда на чл.435 ал.2 т.7 от ГПК въз основа на подадена от И. И. П. , ЕГН ***** от с.Е. , в качеството му на длъжник жалба рег.№ 03137/30.07.2020 год. срещу постановление от дата 22.07.2020 год. за дължими разноси по изп.д.№20207390400015 по описа на ЧСИ С.С.,рег.№ 739 на КЧСИ и с район на действие ДОС.

В жалбата са изложени твърдения,че след постановяване на решението по гр.д.№476/2014 год. на КРС,представляващо съдебно изпълнително основание,длъжникът на няколко пъти провел телефонни разговори със служители от кантората на адв.Венелин Г.-пълномощник на вискателя ”Д.“ ЕООД,вкл. разговарял и със самия пълномощник,с искане да му бъде предоставена банкова сметка на дружеството,по която да преведе дължимата сума.Получил отказ от адвоката,който заявил,че няма да му посочи банкова сметка,тъй като бил изготвил молба за образуване на изпълнително дело и му се следвало възнаграждение за това в размер на 500 лв.,платимо от длъжника.След горния отказ на 18.12.2019 год. длъжникът П. чрез пощенски запис заплатил на „Д.“ ЕООД дължимата сума от 5 940 лв.,като записът бил адресиран до седалището/адреса на управление на дружеството-кредитор,за което уведомил служител от кантората на адв.Г..На 29.01.2020 год. сумата по пощенския запис била върната на подателя от „Български пощи“ ЕАД като непотърсена.С доводи за забава на кредитора и липса на оказано съдействие от същия за изпълнение на задължението от длъжника се настоява за отмяна

на обжалваното постановление, както и съдът да постанови, че по правилото на чл. 78 ал. 2 от ГПК, отговорността за разносните следва да бъде понесена от страната, станала причина за образуване на делото.

Взискателят по делото „Д.“ ЕООД счита жалбата за неоснователна и настоява да не бъде уважавана, включително доколкото възражението за намаляване на адвокатско възнаграждение било преклудирано, тъй като поканата за доброволно изпълнение била получена от длъжника на дата 24.02.2020 год.

По реда на чл. 436 ал. 3 от ГПК, ЧСИ С.С., рег. № 739 на КЧСИ и с район на действие ДОС е посочил, че счита жалбата за недопустима в частта на приетата разноска за адвокатско възнаграждение в размер от 500 лв., за което длъжника е уведомен на дата 24.02.2020 год. Жалбата била неоснователна в останалата ѝ част, поради извършено разпределение на дата 13.07.2020 год. на постъпилата сума от длъжника, вкл. с привеждането ѝ по сметка на взискателя.

Жалбата е подадена в срока по чл. 436 ал. 1 от ГПК и е допустима. Доводите на взискателя и ЧСИ за преклудирание на възможността за оспорване на разносните са неоснователни, с оглед своевременното възражение на длъжника срещу определянето им веднага след получаване на поканата за доброволно изпълнение, отправено от него искане до ЧСИ за преразглеждането им и посоченото в мотивите на решение на ДОС, че следва да бъде издаден нарочен акт от ЧСИ, който да бъде обжалван по реда на чл. 435 ал. 2 т. 7 от ГПК.

Жалбата е основателна по съображения, основани на фактически констатации и правни изводи, както следва:

С решение №146/31.10.2019 год. по гр. д. №476/2014 год. на Каварненския районен съд, И. И. П. от с. Езерец, общ. Шабла е осъден да плати за уравниение на дела на „Д.“ ЕООД-гр. София сумата от 5 940 лв.

На дата 18.12.2019 год. И. И. П. е изпратил чрез пощенски запис на „Д.“ ЕООД дължимата сума от 5 940 лв. - така копие за попълнен документ за паричен превод в “Български пощи” ЕАД в полза на дружеството/изрично посочено като получател/, чрез неговия управител М.Х.Д.. На дата 29.01.2020

год. сумата по пощенския запис е върната на подателя П. от „Български пощи“ ЕАД като непотърсена от получателя в рамките на повече от месец от датата на нареждането.

Исп.д.№20207390400015 по описа на ЧСИ С.С. с район на действие ДОС е образувано на дата **27.01.2020 год.** по молба рег.№ 00368/27.01.2020 год. на взыскателя „Д.“ ЕООД-гр.София и въз основа на изпълнителен лист №353/18.12.2019 год.,издаден въз основа на посоченото по-горе решение №146/31.10.2019 год. по гр.д.№476/2014 год. на Каварненския районен съд .

Молбата за образуване на производството е била нередовна по смисъла на чл.426 ал.1 изр.1-во от ЗЗД.В същата не е посочен начин на изпълнение,а единствено е отправено искане за пристъпване към принудително изпълнение с изпращане на длъжника на покана за доброволно изпълнение за сумата по изпълнителния лист ,както и направените по делото разноси.Взыскателят е заявил,че ще посочи способ за принудително удовлетворяване ,вкл. с пълно имуществено проучване,ако в срока за доброволно изпълнение ,длъжникът не погаси задължението си.

На дата **24.02.2020 год.**,на длъжника е била връчена покана за доброволно изпълнение,в която е посочен общ размер на задължението му към дата 18.02.2020 год. ,възлизащ на сумата от 7 120.76 лв. ,от която 5 940 лв.,неолихвяемо вземане по изпълнителния лист;680.76 лв. такси по Тарифата към ЗЧСИ и 500 лв.,разноси по изпълнителното дело-адвокатско възнаграждение.

Сумата от 5 940 лв. е преведена от него по сметка на ЧСИ на следващия ден **25.02.2020 год.**

На дата **24.02.2020 год.**,длъжникът е подал молба рег.№ 00970/24.02.2020 год./л.20/ ,в която е посочено,че считано от 18.12.2019 год. не получава дължимото съдействие от взыскателя ,за да изпълни доброволно задължението си за заплащане на парична сума по решението на Каварненския районен съд,като даже е отказал получаването на сумата ,изпратена му с пощенски запис.Отправил е възражение,че е платил задължението си преди образуване на изпълнителното дело,поради което е поискал прекратяването му.Възразил е срещу възлагането в негова тежест на

разноските по изпълнителното дело, които счита за недължими вкл.

определеното адвокатско възнаграждение и е поискал ЧСИ да се произнесе с нарочно постановление по възражението за разноските .

С постановление от дата 26.02.2020 год. за отказ за прекратяване на изпълнително дело, ЧСИ се е произнесъл по искането за прекратяване на изпълнителното производство, което счел за неоснователно.

Срещу постановлението е била подадена от длъжника жалба рег. № 01581/24.03.2020 год., вкл. срещу липсата на произнасяне по молбата му в частта за разноските , както и са възпроизведени оплакванията му за тяхната дължимост и размер.

С решение № 161/08.07.2020 год. по в.гр.д. № 371/2020 год., Добричкият окръжен съд е отхвърлил жалбата, подадена от И. И. П. с ЕГН ***** от с.Е., в качеството му на длъжник, срещу постановление от 26.02.2020 год., в което е обективизиран отказ на ЧСИ да прекрати на основание чл.433 ал.1 т.1 от ГПК производството по изп.д. №20207390400015 по описа на ЧСИ С.С. с район на действие ДОС. В мотивите на съдебния акт е посочено, че доводите относно задължението за разноски в изпълнителното производство следва да бъдат изследвани в друго бъдещо производство по жалба на длъжника срещу нарочен акт-постановление на съдебния изпълнител за дължимостта им , от компетентността на когото е и възражението на жалбоподателя за прекомерност на адвокатското възнаграждение, платено от вискателя в изпълнителното производство, поради което и именно него следва да сезира жалбоподателят с нарочно искане.

С протокол за извършено погасяване от 13.07.2020 год., от внесената от длъжника на дата 25.02.2020 год. сума в размер на 5940 лв. е било погасено негово задължение за такси по изпълнителното дело в размер на сумата от 645.55 лв., а на вискателя преведена сумата от 500 лв. —заплатено адвокатско възнаграждение и сумата от 4 794.45 лв. за погасяване на дълга по изпълнителния лист., като е посочено че размера на оставащия дълг по делото е 1 145.55 лв.

Длъжникът е отправил възражение за дължимите разноски по

изпълнителното дело с молба вх.№ 2895/20.07.2020 год. в съответствие с посоченото в решението на Добричкия окръжен съд,на което изрично се е позовал.

Молбата за определяне на разноските е била разгледана от ЧСИ ,който с обжалваното постановление от дата 22.07.2020 год. за дължими разноски по изп.д.№20207390400015 е посочил подробно размера на всяка една от разноските,сторени в производството,постъплението на сума в размер от 5940 лв. от длъжника и извършеното погасяване на дълга по делото по правилото на чл.76 ал.2 от ЗЗД,вкл. с превеждане сума на взыскателя,включваща и заплатено адвокатско възнаграждение от 500 лв. за водене на изпълнителното дело,както и е посочил размера на неплатените до датата на издаването му такси и разноски,дължими от длъжника.

Разпоредбата на [чл. 79 ГПК](#) регламентира отговорността за разноски в изпълнителното производство като установява, че длъжникът отговаря за тях, освен когато делото се прекрати съгласно [чл. 433 ГПК](#) /длъжникът не е дал повод за предявяване на изпълнителния лист, защото е платил дълга преди това/, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство, когато изпълнителните действия бъдат изоставени от взыскателя или отменени от съда и когато разноските се отнасят до изпълнителни способности, които не са приложени. Тя е част от общите правила за разпределение отговорността за разноски по ГПК, в основата на които е правото на едната страна да иска, съответно задължението на другата страна, дала повод за образуване и водене делото, да плати направените разноски.

Съгласно [чл. 3 ГПК](#) участващите в съдебните производства лица и техните представители са длъжни да упражняват предоставените им процесуални права добросъвестно и съобразно добрите нрави. Предприетите в нарушение на тази разпоредба действия са противоправни и съставляват злоупотреба с право, чиито правни последици не следва да се зачитат от правозащитния орган.

Представените към жалбата доказателства установяват, че длъжникът е направил опити да заплати на взыскателя сумата по изпълнителния лист по време преди образуване на изпълнителното дело, но поради бездействието на взыскателя, съответно връщане обратно на внесената парична сума такъв

погасителен ефект не е настъпил. Установява се по делото, че сумата от 5940 лв., която се събира в изпълнителното производство, е била изпратена на вискателя на дата 18.12.2019 год. и е била на негово разположение за получаване до датата на нейното връщане -29.01.2020 год., т.е. още от преди подаване на молба за принудително изпълнение и образуване на делото на дата 27.01.2020 год. Подадената от вискателя молба рег. 00368/27.01.2020 год. е била нередовна по смисъла на чл.426 ал.2 от ГПК. По правилото на чл.426 ал.3 от ГПК, ЧСИ проверява редовността на молбата за започване на изпълнение по реда на проверката за редовност на искова молба по чл.129 от ГПК. Неотстраняването на нередовностите е съставлявало пречка за предприемане на каквито и да е изпълнителни действия от ЧСИ, още повече, че такова е било и желанието на вискателя. По същество си молбата на вискателя не е същинско искане за извършване на изпълнителни действия, а потърсено съдействие от ЧСИ, длъжника да бъде поканен да плати по сметката на ЧСИ освен дълга и допълнителна сума за адвокатско възнаграждение. Поканата за доброволно изпълнение е била връчена на длъжника на дата 24.02.2020 год. и пълния размер на задължението по изпълнителния лист е било внесено от него по сметката на ЧСИ на другия ден -25.02.2020 год. и не е резултат на предприети каквито и да е изпълнителни действия по прилагане на конкретен принудителен способ.

Макар да е платил задължението след предявяване на изпълнителния лист и в срока за доброволно изпълнение, съдът приема, че длъжникът не е станал повод да се води против него изпълнително дело по аргумент от [чл. 78 ал. 2 ГПК](#) вр. [чл. 79 ал. 1 т. 1 ГПК](#). Обективно вискателят е могъл при създадените от длъжника предпоставки да получи изпълнение, вместо което прибягнал до принудителни действия. Образуването на принудителното изпълнение е последица от недобросъвестното поведение на вискателя, който е направил ненужно разноси и няма зачетен от закона интерес да очаква тяхното възстановяване. Обратен извод би означавал да се признаят последиците от упражнени процесуални права в нарушение на [чл. 3 ГПК](#). Изложените по-горе обстоятелства, доказват изразена от длъжникът готовност и реално предприети в тази посока действия да изпълни паричното задължение, съответно доказват недобросъвестното поведение на вискателя, който не е оказал необходимото съдействие на длъжника за изпълнение /арг.

от [чл. 95 ЗЗД](#)/. При неизпълнение длъжникът се освобождава от последиците на забавата, а в тежест на кредитора остават необходимите разноски, които е направил поради собствената си забава /[чл. 96, ал. 2 ЗЗД](#)/. Вискател, който е предприел принудително изпълнение срещу длъжник, извършил възможните действия за доброволно изплащане на дължимата сума, следва да понесе разноските, които длъжникът е направил поради това, че кредиторът е имал недобросъвестно поведение, изразяващо се в случая в неполучаването на изпратен пощенски запис за дължимата сума-така решение № 81/25.02.2019 год. по в.гр.д.№ 17/2019 год. на Окръжен съд – Велико Търново; решение № 5046/05.07.2019 год. по в.гр.д.№ 4835/2019 год. на СГС;

Неоснователно е искането на длъжника ,да му бъдат присъдени разноските по обжалване действията на ЧСИ.Отговорността за разноски се разпределя според изхода от спора и според това дали страните с поведението си са предизвикали правния спор.В случая се касае за проверка на действие /акт/ на самия ЧСИ,за чиято законосъобразност или незаконосъобразност по правило страните по изпълнението не носят отговорност.Законосъобразното извършване на изпълнителните действия зависи изцяло от поведението на съдебния изпълнител,който администрира изпълнителния процес.Поради горното страните не могат да бъдат отговорни за разноските в настоящото производство,имащо за предмет проверка именно на правилността на действията на ЧСИ.Правото на разноски като форма на вреди от незаконосъобразно изпълнение същите могат да реализират по отношение на ЧСИ по реда,указан в разпоредбата на чл.441 ал.1 от ГПК-общия исков ред.

Водим от гореизложеното,Добричкият окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ постановление от дата 22.07.2020 год. за дължими разноски по изп.д.№20207390400015 по описа на ЧСИ С.С.,рег.№ 739 на КЧСИ и с район на действие ДОС и връща делото на ЧСИ за предприемане на съответни действия за възлагането им в тежест на вискателя.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____